

Loven —, det kan han gøre det samme med, som han kan gøre med de skriftlige Beretninger og Rapporter, som er optaget af Politiet til Oplysning for Paatalemyndigheden; for den offentlige Anklager. Altsaa, han kan gøre Finansudvalget bekendt med det. Jeg vil nu bede den højtærede Justitsminister svare mig paa det, som jeg har spurgt om en Gang tidligere, men ikke har faaet Svar paa: Hvor paa støtter den højtærede Minister, at han ikke kan det? Hvis han vil henvise til, at der i den paagældende Lovs § 4 staar, at de afgivne Forklaringer bliver at stenograferes og derefter at offentliggøres, saa vil jeg dertil svare, at det refererer sig til de Forklaringer, der er afgivet til Kommissionen som Undersøgelsesret. De skal stenograferes og offentliggøres 3 Uger efter, at Undersøgelsesretten har afsluttet sin Forundersøgelse. (Afbrydelse). Jo, det staar der, det maa være Forudsætningen efter Loven. Efter Sagens Slutning for Undersøgelsesretten maa betyde, naar denne har sluttet Sagen. Saaledes kan det da forstaaes efter Lovens Ord, og saaledes har dette høje Ting ganske sikkert forstaaet det. Men i hvert Fald er det givet, at de Forklaringer, der er afgivet for Kommissionen som Undersøgelsesret, de skal stenograferes og offentliggøres „3 Uger efter Afslutningen“, hvad enten det nu er som Undersøgelsesret eller efter hele Sagens Slutning.

Men naar den højtærede Justitsminister selv indrømmer, at Kommissionen ikke er en Ret endnu, men er en Efterforskningskommission, saa maa han jo dog have samme Beføjelse over det af Kommissionen indsamlede Materiale som over politimæssigt Efterforskningsmateriale, og hvorledes vil den højtærede Justitsminister da kunne benægte, at han er berettiget til at gøre Finansudvalget bekendt med det? At Finansudvalget ikke har nogen Ret til at blive bekendt med det, og at Offentligheden og Publikum ikke har nogen Ret til at blive bekendt med det, er givet; men har Justitsministeren ikke Beføjelse til at gøre dem bekendt med det, og har han ikke god Grund til at benytte den Beføjelse, han utvivlsomt har her, hvor det drejer sig om en saadan Sag af indenrigspolitisk og udenrigspolitisk Art som Spørgs-

maalet om den højtærede Udenrigsministers Spekulation som Direktør i sit eget Selskabs Aktier sammen med et Bestyrelsesmedlem, nemlig den snart kriminelt tiltalte Direktør af Landmandsbanken? Har det ikke Interesse i en saadan Grad, at det var rimeligt, om den højtærede Justitsminister benyttede den Beføjelse, han her har?

Vil den højtærede Justitsminister paa staa, at dette, at Landmandsbankens administrerende Direktør som Bestyrelsesmedlem i Det forenede Dampskibsselskab sammen med dets administrerende Direktør i stor Stil har spekuleret i dette Selskabs egne Aktier, ligefrem som Deltagere i et Spekulationskonsortium, er en Sag, som ikke falder ind under de i Forbindelse hermed staaende Forhold, altsaa de i Forbindelse med Aarsagerne til Landmandsbankens økonomiske Vanskeligheder staaende Forhold? Vil den højtærede Justitsminister benægte, at det falder her ind under, og vil han benægte, at han, selv om han ikke straks har gjort denne Kommission til en Undersøgelsesret, som han skulde efter Loven, men har ladet den være Efterforskningskommission, dog som øverste Politimyndighed og Paatalemyndighed har Beføjelse til at faa dette Materiale og gøre Finansudvalget bekendt dermed? Disse to ganske konkrete Spørgsmaal beder jeg den højtærede Justitsminister give mig Svar paa.

Til Slut vil jeg blot sige dette, at hele Ulykken og al den Vilkaarlighed, vi her staar overfor, kommer simpelt hen af, at den højtærede Justitsminister ikke har fulgt Loven, som det var Meningen fra dette Tings Side. For dersom Kommissionen var blevet en Undersøgelsesret straks, kunde de paagældende Direktører, Glückstadt i hvert Fald, have været sigtet i Løbet af to Dage eller straks, om det skulde være, af den offentlige Anklager, og saa var hele Sagen kommet for Kommissionen i Egenkab af Undersøgelsesret efter Reglerne i Retsplejeloven med Sigtelse og Paatale, Forsvarere og offentlig Anklager, ganske som det staar i Retsplejeloven, og efterhaanden var saa Oplysningerne kommet frem under Forundersøgelsen, og da havde der ikke været nogen Vilkaarlighed i og